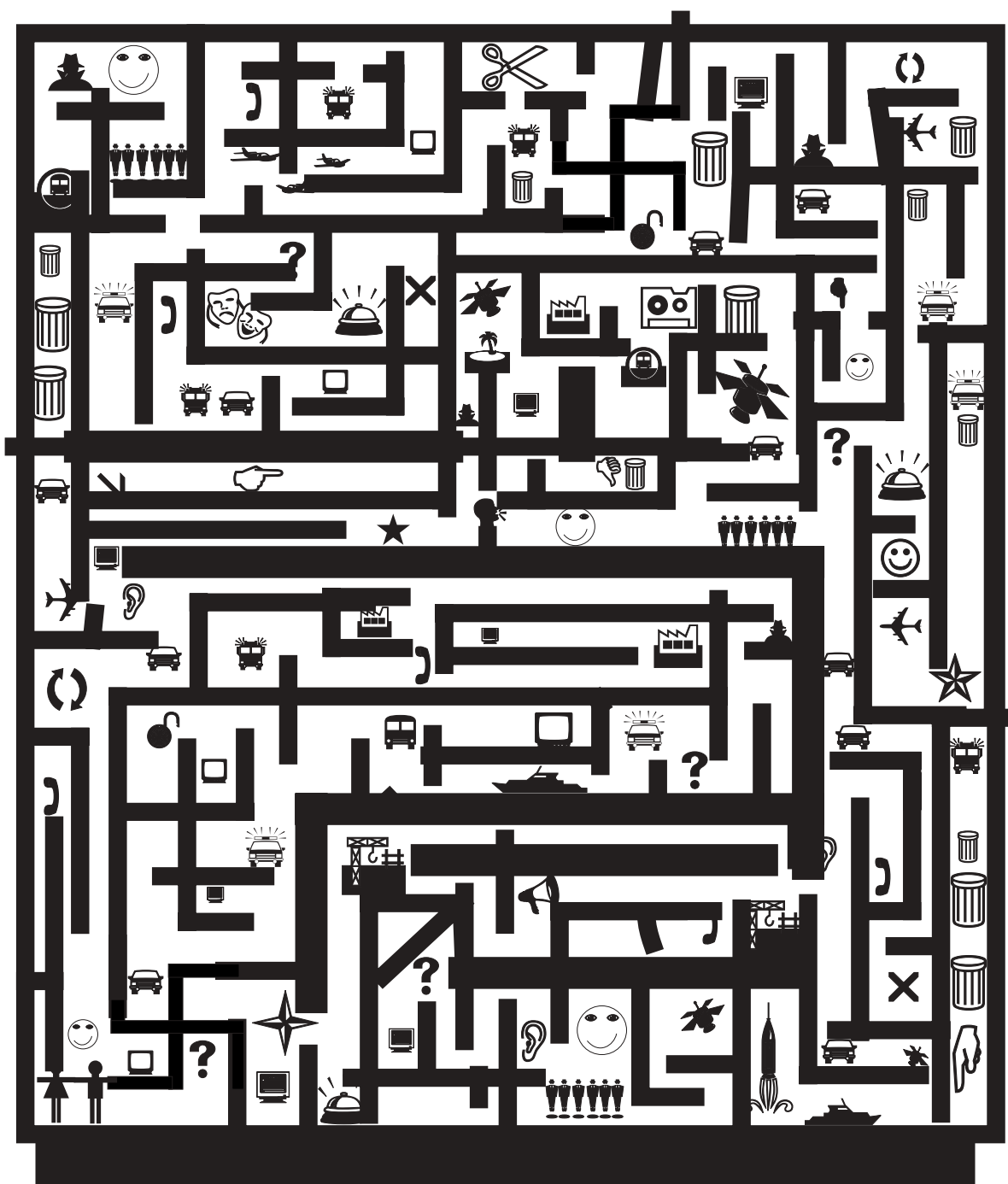

21. številka glasila

MASINFO

O obnovi

Delna obnova Mostovne gre h koncu. Do konca marca naj bi se po zagotovilih izvajalca del (SGP) in investitorja (MO Nova Gorica) končala obnovitvena dela. Mostovna sicer ne bo dokončno urejena, vendar dovolj, da se bo lahko jeseni začel redni program. Pri zavodu Masovna pričakujemo, da bodo na začetku uporabni pisarniški prostori, prostori čitalnice in kavarna – galerija, ki bo služila tudi za manjše koncertne prireditve, video projekcije, predavanja, literarne večere in gledališke predstave. Mogoče se sprašujete, zakaj šele jeseni. Upoštevati je potrebno še birokratske zadeve, urejanje uporabnih dovoljenj, sklepanje najemne pogodbe med MO Nova Gorica in Masovno ter selitev opreme in dodatno notranjo urejanje prostorov. O samem poteku urejanja prostorov vas bomo še naprej mesečno obveščali.

PS: Zavod Masovna bo upravljal s celotnim poslopjem Mostovne. Ne glede na vse govorice, ki so nam prišle na uho. Šifra: Eno in nedeljivo.

Javni zbor za Mostovno zainteresirane javnosti

Dosedanji dogodki na Mostovni so, v glavnem zaradi gverilskih razmer, potekali skoraj izključno v organizaciji članov Zavoda Masovna. Z ureditvijo prostorov in normalnimi pogoji za delo pa pričakujemo, da bo sodelovanje v programu postalo zanimivo še za marsikoga drugega. Mostovna bo odprta center in pri zamisli upravljanja in ustvarjanja vsebine se nam je zdelo pomembno, da so pri tem tudi odprte možnosti za vsakogar, ki se bo želel aktivno vključiti v dogajanje. V svetu Zavoda so zato tri mesta namenjena predstavnikom zainteresirane javnosti, torej vseh, ki niso vključeni v Zavod Masovna, bi pa radi sodelovali pri bodočem programu.

Zato že veliko pred zaključkom obnove načrtujemo v pretekli številki napovedani Javni zbor zainteresirane javnosti. Namen takega zbora je najmanj dvojen: predstavitev Zavoda Masovna in Mostovne -

Avtonomnega mladinskega kulturnega centra ter izvolitev predstavnikov zainteresirane javnosti v svetu zavoda Masovna.

Na začetku vam bomo na kratko predstavili organizacijsko strukturo, dejavnosti in načrte Zavoda Masovna. Sledil bo oris stanja na Mostovni in predstavitev posameznih prostorov ter predvidenih dejavnosti v letu 2002. Prisotni bodo seznanjeni z možnostmi vključitve v delovanje zavoda in v sooblikovanje programa na Mostovni.

V drugem delu bomo izvedli volitve za 3 predstavnike zainteresirane javnosti v devetčlanskem svetu zavoda. Volilno pravico bodo imeli vsi prisotni, ki se bodo registrirali kot volivci pri predstavnikih zavoda. Vsak volivec bo imel en glas. Izvoljeni bodo trije kandidati, ki bodo prejeli največ glasov.

Pogoji za kandidature:

- Starost najmanj šestnajst let.
- Kandidat ne sme biti funkcionar političnih strank ali njenih podmladkov.
- Pisni pogled kandidata na delovanje zavoda Masovna in na dogajanje na Mostovni ter njen oz. njegov življenjepis. Kandidat mora svojo kandidaturo poslati na naslov **Zavoda Masovna, P.P.1, 5001 Nova Gorica** do 15.3.2002. Tričlanska komisija (predsednik sveta zavoda in 2 sedanja člana sveta zavoda) bo pregledala prijavljene kandidature. Komisija si pridržuje pravico do zavrnitve neprimerne kandidata.

Novo izvoljeni člani sveta zavoda bodo nastopili dvoletni mandat ob konstituiranju novega sveta zavoda. Datum še ni določen.

Javni zbor se bo zgodil 23.3.2002 ob 17h v prostorih Mladinskega centra v Novi Gorici (Športni park).

Če smo koga prestrašili z birokratsko politikantskim besednjakom, se opravičujemo in še toliko bolj resno vabimo k sodelovanju pri delu organov Zavoda in bodočemu programu na Mostovni. Za dodatne informacije in pojasnila pišite na masovna@hotmail.com ali se oglasite na nedeljskih sestankih v pisarni zavoda med 18. in 19.uro.

Masinfo - glasilo Zavoda Masovna
Vpis v Evidenco javnih glasil št. 1718
Glavni in odgovorni urednik: Marko Rusjan
Tehnično uredništvo: Simon Markič

Prispevke v tej številki so pripravili Rudolf Baloh, Neža Kodrič, Mirt Komel, Miha Kosovel, Marko Rusjan in David Verlič
Naslovnica: Gorazd Prinčič

Izid glasila omogočata MO Nova Gorica in M Servis Nova Gorica
Tisk: Tiskarna ZIP Solkan, naklada: 2.500 izvodov
Nova Gorica, februar 2002

Prispevke, obvestila in komentarje za naslednjo številko pošljite na elektronski naslov masovna@hotmail.com ali na Zavod Masovna, p.p.1, 5000 Nova Gorica. Vabljeni tudi v pisarno zavoda na Prvomajski ulici, nasproti Gostola, telefon 05 3023 440.
Masinfo na internetu: <http://www.masovna.org/masinfo>

Pismo podpore

»Končno,« sem si dejal, ko sem neke v začetku meseca decembra dobil v roke 18. številko Masinf in prav nehoti so se mi, ob branju uvodnega članka, spomini vrnili v čase šempetrskega CRMK-ja. Le čemu? Na srečo sem ugledal luč sveta dovolj zgodaj, da sem lahko obiskoval »cmrk« še v tisti zadnji obratovalni sezoni, preden se je zamenjala uprava, kasneje pa je kratko malo vse šlo k hudiču. Ne vem, zakaj se mi je to dogajanje tako močno vtisnilo v spomin. Morda so kriva rosna leta, ko sem šele začenjal hoditi ven, morda je k temu pripomogla tema, ki je po propadu kluba za lep čas padla na recimo temu goriško sceno. Vsekakor ni namen tega pisma nekritično opevanje nekdanjega centra za razvoj mladinske kulture, saj je patetike v našem vsakdanu že na tak ali drugačen način dovolj. Dejstvo pa je, da je »cmrk«, pa najsi je bil kakršen je že bil, v tistem času predstavljal alternativo, oziroma protiutež ostalemu banalnemu (ne)dogajanju v Novi Gorici. Tega ne more zanikati nihče, še zlasti ne tisti, ki smo oz. ste hodili v »cmrk«, ga seveda različno doživljali in imeli z njim vsak svojo izkušnjo. Izbira je takrat bila in bilo je zaklonišče, bil je »folk« in dišalo je po punku. Danes, skoraj sedem let pozneje, ko so te vonjave že daleč za nami, lahko optimistično trdimo, da se »smrad«, ki je ves ta čas domoval v našem mestu, počasi nevtralizira, ter da je v zraku vse bolj čutiti vonj po novem klubskem dogajanju. Biti moramo optimisti!!! Odgovorni v zavodu Masovna so vso zadevo kot kaže pripeljali že zelo daleč. Samo njim gre na tem mestu zahvala in priznanje, da lahko danes vsi, ki smo tako ali drugače zainteresirani, da bi stvar v bližnji prihodnosti zaživela, ta trenutek pričakujemo z nekoliko lažjim

srcem. Malo je takšnih, ki so pred kakšnim letom ali dvema verjeli, da se utegne iz vsega skupaj sploh kaj pametnega izcimiti. Ne gre jim zameriti, saj je stvar milo rečeno izgledala precej klavarno. Veliko nas je bilo, ki nismo imeli pojma, kaj se v resnici dogaja. Nobenih zanesljivih informacij, samo kup nasprotujočih si govoric. Nato je končno začel izhajati Masinfo, ki je celotni zadevi dal malo več verodostojne podlage. Dvomi so sicer še vedno ostajali, ampak vedno manj jih je. Ko se v teh dneh zapeljem mimo Mostovne in vidim, kako se objekt počasi sanira, pomislim na vse tiste dneve, ki še pridejo in katere bomo nekoč skupaj, na drugačen način, brez priokusa plehkosti, preživljali pod to streho. Zopet ne bi želel izpasti preveč naivno-romantičen, vendar možnosti, ki se ob ugodnem izidu kažejo, so fantastične (bendi, razstave, druženje, debate, filmi, sodelovanje z drugimi podobnimi centri po Evropi, izmenjave...). Vse to in še več, ob seveda izpolnjenih določenih predpostavkah.

Zavod Masovna kot osnovna celica mora ostati, kljub različnim tvorcem, notranje homogen organizem. Pri tako veliki priložnosti, kot jo predstavlja Mostovna za dvig (sub)kulturnega življenja mladih po srcu, se ne bi smelo zgoditi, da bi stvar izvenela kot zabava ozkega kroga ljudi, ki bi želeli »furat« neko svojo sceno. Zaenkrat smo, vsaj sodeč po besedah, ki jih preberemo v Masinfu na dobri poti. Zelo sem vesel odprtosti in želje po sodelovanju, ki jo skozi članke v glasilu izražajo odgovorni v zavodu. Če se bo tako tudi nadaljevalo, se nam ni česa bati.

Peter Šfiligoj
Nova Gorica

Nismo pozabili: 7.marca bo minilo pet let od vseljudskega shoda za Mostovno ter obljub o skorajšnjem odprtju prostorov.

Anketa – Mostovna

Kakšne prireditve pričakujete na Mostovni?

Luka, 19 let: »Želel bi, da ne bi nastal ven »punk-rock place«, temveč, da bi bile prisotne vse zvrsti in da bi potekali tudi tematski večeri, kjer bi recimo prišli ljudje oblečeni v stilu 50-ih let. Pričakujem urejenost prostorov. To naj bi bil pravi prostor za razne fotografske in likovne razstave.«

Neja, 18 let: »Lepo bi bilo, če bo na Mostovni potekala kakšna likovna delavnica, odprta za vse. Projecirali bi lahko domače filme in nastopali bi lahko raznovrstni bendi. Mostovna mora postati odprt prostor, namenjen druženju in to tudi v popoldanskem času.«

Jure, 24 let: »Naredili bi lahko klubsko sceno kot je K4, kjer bi ponujali tako dia projekcije kot koncerte za vse okuse.«

Pripravil Miha Kosovel,
foto David Verlič

Radio Mostovna!

Vsak petek ob 21h na frekvencah radia Robin burkamo eter z novicami, predstavitvami, intervjuji in neprilagojenimi zvoki. Poslušanje obvezno, komentarji in prispevki dobrodošli.

Eden, dva, trije koraki premalo...

Zgodba o spornem obratovanju podjetja Iverka je znana. S svojo proizvodnjo izdatno prispeva k poslabšanju kvalitete zraka. Okoliški prebivalci se že leta pritožujejo nad njeno dejavnostjo. Kljub vsem naporom pa se obeta celo povečanje proizvodnje, saj jo napoveduje morebitni avstrijski kupec.

Odmislimo vse pravne zagate, ki so se pojavili ob tem problemu in na katerega razrešitev nikakor ne računam kot na rešitev problema čistega zraka. Posvetimo se najprej fenomenu prebuditve okoljevarstvene zavesti. V Novi Gorici je kultura demonstracij tuja, kar pa prej kaže na to, da je nekaj narobe z Novo Gorico kot pa z demonstracijami. V zadnjem letu je sicer bilo nekaj manjših demonstracij, ki pa so pri večini prebivalcev šle neopazno mimo. Specifična struktura udeležencev demonstracij za zaprtje Iverke pa nam kaže na zanimiv pojav, ki morda niti nima zveze z večanjem

okoljevarstvene zavesti. Večina udeležencev je prišla iz Kromberka, najbolj neposredno ogroženega kraja. Bolj kot za rast ekološke zavesti, ki je po svoji naravi univerzalna in jo moti vsakršno nesorazmerno poškodovanje narave, gre za rast lokalpatriotske samoobrambe. Lokalpatriot bo protestiral proti deponiji smeti v svojem kraju in izražal strinjanje, da deponija mora biti, pa četudi v sosednji vasi. Ne bi rad posploševal zadev, nekateri resnično nasprotujejo splošnemu poslabšanju ozračja. Dvom bi bil odveč. Pustimo tudi odprto možnost, da se iz tega samoobrambnega mehanizma razvije univerzalna ekološka zavest. Pravzaprav je to tudi edino upanje za kvalitativni preskok h globalni ekološki zavesti. Prav tako je pri teh demonstracijah prisoten še en pozitiven dejavnik, ki bi ga lahko poimenovali »puntarski sindrom«. Prisotnost sposobnosti in poguma dvigniti glas v okolju, ki je odklonilno ali v najboljšem primeru apatično do uličnega političnega delovanja, je pomemben korak naprej. Po lanskih dogodkih, od marčevske demonstracije na meji do novembrskega posedenja proti vojni pred občinsko stavbo, je mogoče to znak, da se bo zavest o soodločanju še razširila in razbila dogmo o udeležbi na volitvah kot edini politični dejavnosti povprečne polnoletnice in polnoletnika.

Kar me je na zadnjem protestu (30. januar) prijetno presenetilo, je ugotavljanje ekonomskih vzrokov povečanja sporne proizvodnje. Nova Gorica končno doživlja svojo globalizacijo (in hkrati tudi svojevrstne protiglobalizacijske protestnike). Kapital seli ekološko sporno proizvodnjo na področja šibkejše pravne ureditve varstva okolja. Stroški so manjši in dobiček večji. Presežna vrednost po meri naših pljuč. Povsem pravilne ugotovitve, ki pa jim ni sledil logičen zaključek. Vemo, kakšni so procesi, pa ne poiščemo odgovora nanje. Pri tem se pokaže vsa impotentnost reformističnih okoljevarstvenih organizacij, ki pozivajo na boljše življenjske pogoje, čistejši zrak, ohranitev narave. Hkrati pa mižijo z obema očesoma, da le ne vidijo posledic logike kapitala. Prvotna akumulacija kapitala poteka prav z izkoriščanjem naravnih virov. Poškodovanja narave seveda klasična ekonomija ne prišteva med stroške. Onesnaženje ni strošek proizvodnje (t.i. eksternalizacija stroškov), zato tudi takšni dobički z uničevanjem narave. Na točki, ko bi morali z gnusom na obrazu zavrniti brutalnost kapitalistične logike, ki postavlja profit pred ohranitev narave in človekovega zdravja, se obsodi

Kromberška Iverka v političnem viharju nasprotij

Tovarna Iverka že dolgo obratuje v industrijski coni Kromberk in nudi delo mnogim. Taisti mnogi tudi znotraj nje delajo v pogojih, kakršne so kasneje priseljeni Kromberčani začeli doživljati samo v "blažji" obliki. Dim, saje in onesnažen zrak so temeljni argumenti Društva za kakovost bivanja, ki se skupaj s prebivalci Kromberka upirajo zoper "neznosne" pogoje, v katerih bivajo. Okolica kompleksa tovarn je dejansko onesnažena, vendar nič bolj ali nič manj kakor kakršno drugo naselje, kar pa se tiče saj, ki jih spuščajo dimniki, pa je problem, ki odtehtan ne pokriva teže delovnih mest; zahteve so se spustile na točko, ko sta dve skupini poštenih delavcev, torej tistih, ki delajo v tovarni, in tistih, ki delajo v mestu, bili postavljeni ena proti drugi v sporu, ki bi ga Mestna občina Nova Gorica z županovim kabinetom vred lahko razrešila. Vendar ko problem preide do točke, kakršno je zgoraj omenjeno društvo skupaj s prebivalci Kromberka postavilo, potem imamo v tej lokalni težavi celo izvzdržavljanske akterje. Avstrijci hočejo tovarno kupiti, Občina noče kupiti filtrov za dimnike, Kromberčani hočejo filtre ali zaprtje, Hvalica pa "modro" pripominja, naj prisotni ne verjamejo v obljube mestnih svetnikov; kot da je kaj novega, da na lokalni ravni Politika svojega nosa niti usmeri ne, sam pa je prispel zgolj, da bi sebe propagiral kot "potencialnega poštenega kandidata" za naslednje volitve.

Stvar je prepletena, vendar je od težave z onesnaževanjem do zaprtja tovarne velik korak, tako velik, da terja odpustitev ljudi, ki s celotnimi spletkami nimajo opravka in si ne zaslužijo biti uporabljeni kot "izsiljevalni argument" s strani tistih, ki hočejo v skrajni situaciji ukrepati z omenjenim načinom; protestniki pred stavbo Mestne občine Nova Gorica so soglasno, na pobudo že omenjenega Iva Hvalice, zahtevali odgovor s strani občine do tridesetega januarja. Kaj se bo zgodilo, pa se bo videlo ob koncu tega "viharja", ki dviguje še več prahu izpod tal mnogih. Mirt Komel

konkretne okoriščevalce s prodajo tovarne (domnevam, da za večino protestnikov sama prodaja tovarne ni sporna, saj gre za normalno delovanje trga.). Namesto da bi udarili proti Kapitalu, nadnacionalnem in nediskriminativnem (izkorišča vse živo in mrtvo), iščejo zablodelo narodno zavest, ki naj bi se uprla tujemu kapitalu. Škodljivost logike, ki z negativiziranjem tujega pozlati domači kapital, je suicidarne narave. Kajti tudi domači kapital se bo obnašal »konkurenčno« in mu bo figo mar za nekaj milijonov kubikov čistega zraka, kot mu tudi do sedaj ni bilo. Glavna značilnost sistema Kapitla ostaja njegova potreba po rasti. Ali povedano z besedami Murrya Bookchina: »Lažje bi bilo prepričati zeleno rastlino, da se odreče procesu fotosinteze, kot pa prepričati buržoazno gospodarstvo, da se odreče akumulaciji kapitala.«

Zadnje novice nam prinašajo rezultate meritev, ki naj bi kazale, da emisije škodljivih snovi lverke ne presegajo zakonsko določene meje. V kolikor bi sprejeli tezo, da zakoni določajo konsenz družbe o reševanju določenih vprašanj, je vprašanje lverke rešeno. Zakon je zakon je zakon. Kvaliteto zraka je določil zakon, ki naj bi ga postavila abstraktno določena nacionalna skupnost. Takšno metafizično obravnavanje legitimnosti pravil, ki odločajo o zdravju in celotni kakovosti življenja, pa nikakor ni zadovoljivo, saj popolnoma zanemari družbeni kontekst. Zanemarja problem restrukturalizacije proizvodne dejavnosti družbe, ki bo uspela preobrniti sedanji trend naglega poslabšanja kvalitete zraka, vode in celotne narave, katere neločljiv del je tudi človek. Zakonske omejitve emisij so le poskus omejitve naraščanja poslabšanja ozračja, nikakor pa ne prispevajo k ohranitvi sedanjega stanja, kaj šele k izboljšanju. Pri določanju zakonske meje so morali

tehnokrati in podobne zverinice izza pisalnih miz upoštevati strukturne omejitve svetovnega industrijskega trga. Strožja pravila bi pomenila nekonkurenčnost slovenskega gospodarstva. Da nam razumevanje problema omogoča le poznavanje svetovnega sistema poznega kapitalizma, ni odveč še enkrat poudariti. Apologija zakona, ki dovoljuje uničevanje mojega zdravja in s tem moje lastne eksistence, iz samega ljubega družbenega miru, pa ne more biti sprejemljiva.

Nič manj pomembna pa tudi ni filozofija človekovega odnosa do narave. Človek oblikuje svoj odnos do narave v skladu z odnosom do sočloveka. Filozofija dominacije človeka nad človekom se zrcali tudi v filozofiji dominacije človeka nad naravo. Ekološki problem je problem hierarhije. Ekološki problem je socialni problem. Zgodovina zahodne (moške) misli je polna napotkov o obvladovanju divje, nevarne, feminilne narave. Ekološki problem je tudi problem patriarhata. Narava postane s pojavom industrijske revolucije vir neomejenih surovin. S časom se razširi zavest o omejenosti naravnih surovin, kar pa privede le do monopolizacije virov surovine, torej do omejevanja prostega dostopa do naravnega bogastva, narava pa ni zaradi tega nič manj brezobzirno plenjena. Prej nasprotno. Ker nam rast proizvodnje kot stranski produkt spreminja kvaliteto zraka, potrebnega za normalno delovanje našega organizma, lahko v kratkem pričakujemo poskus uvedbe lastninske pravice na tej omenjeni dobrini. Kar pa v končni fazi pošilja smrti naproti revnejši del družbe. Na tej točki ni več umika nazaj. Za nami je le še brezno propada. In preden dosežemo to točko, moramo začeti boj za boljši zrak, čistejšo vodo, enakost, bratstvo in svobodo.

Marko Rusjan

Strokovna zmota

"Dala ji je apaurin, da bi se umirila; apaurin pa simptomatiko lahko tudi zabriše,"
Delo, 27.10.01.

Dolgo me že grize razpečevanje zdravil, kot da so čudežni bomboni, vendar sem molčala, dokler se ni zgodila smrt porodnice zaradi enega? apaurina. Kdor je v življenju imel opravljen s tabletami, ve, kako banalna je taka situacija, saj se da že na cesti dobiti apaurine in vse ostalo v krepki množini. Stroka bi morala pogledati sebi pod prste in ugotoviti, s čim vendar imajo opravka. Najbolj mila je zahteva, naj uporabijo svoje znanje angleščine in si priznajo dvojni pomen besede "drug" - tj. zdravilo in droga.

Naša družba postaja vedno bolj instantna. Čim hitreje in po najlažji poti, pa čeprav je znano in preverjeno, da takšna izbira gotovo ni najboljša. S hitro hrano si kvarimo zdravje, s površinskimi mediji blokiramo možgane, s pretiranim nakupovanjem blažimo čustvene primanjkljaje in ubijamo ustvarjalost. Potem pa konec meseca jok in stok, ker zmanjkje denarja - zlatega teleta malikovalcev.

Dolgoročno vodi takšno življenje v različna bolezenska stanja, ki se zaradi neprimernih obrambnih mehanizmov le še hitreje razvijajo. Preprečiti, ne zdraviti, bi moralo biti geslo, zakoreninjeno v vsakomur. ZA DOBRO VOLJO ŠPORT, NE OMAMA!

A večina se kaj rada prehitro zateka k zdravnikom. Lahko se na tak način pač doseže dela oz. šole prost dan. Zdravniki pa, kot da pozabljajo, da ni nujno takoj dati protibolečinskih

tablet, temveč da lahko dopustijo, da človek bolečino vsaj delno izkusi, saj bo le tako lahko dojel napačne izbire v svojem življenju oz. bo zdravnikom tako dana možnost, da natančneje definirajo njen vzrok. Otopel pacient težje oz. je sploh nezmožen sodelovati pri svoji rehabilitaciji. Ko je telo že toliko navajeno določene substance, da "zdravila" ne učinkujejo več, se pač zanj sestavi novo kombinacijo. Če tak bolnik preneha z uživanjem tablet, pade v močno abstinenco krizo, med katero je sploh nemogoče izslediti prvoten bolezenski simptom. A tema odvisnosti od zdravil je za "pravoverne" tabu. Dejansko bolnik za ublažitev krize dobi nove tablete, ki le to umirijo, hkrati pa zopet onemogočijo analizo temeljnega problema. Tako nastaja začaran krog. Po prenehanju zmerne jemanja protibolečinskih tablet kriza ni tako očitna, vendar se ravno tako izkazuje kot npr. nemir, nespečnost... Za to so seveda takoj na voljo pomirjevala, ki pa ravno tako vodijo v odvisnost... Če se zraven človek zaveda, da monopol nad zdravili zdaj tudi pri nas uvajajo ZDA, je opreznost zelo priporočena.

Ne pravim, da bi morali vse te tehnološko dovršene droge ukiniti, saj med drugim le rešujejo življenja, ampak, da je nujno uvesti zanje stroge omejitve. Vzporedno pa začeti obširne raziskave, kakšni so psihični učinki in ne le fizične pridobitve določenih zdravil. Raziskave bi morale opravljati neodvisne skupine strokovnjakov s čim več različnih področij, da bi se tako lahko izničilo pridobitniške interese farmacevtske industrije in klana, ki jo iz ozadja poganja. Neža Mreža

Sverre Helmer Kristensen - R.I.P.

Je že tako, da ima vsaka scena svojega slavnega pokojnika, katerega še dolga stoletja po smrti častijo horde oboževalcev in posnemovalcev. Glasbeni fani malikujejo Morrisona, Hendrixa, Viciousa, Cobaina, na undergropund strip sceni pa si ta morbidni status lasti dansko-norveški avtor in založnik Sverre Helmer Kristensen.

5.novembra 1997 se je po dve in pol letnem izčrpavajočem boju z levkemijo in bolečo terapijo, med katero so mu nabijali injekcije direkt v hrbtenico, onesvestil, padel v komo in istega dne tudi umrl, star komaj enaintrideset let. Prvo zdravljenje je navidezno uspešno prestopil leta 1996, zato je odšel v London, kjer se je zagrizeno lotil dizajniranja motivov za T-hirte, med katerimi je kultni status in pohlep zbirateljev pritegnil motiv »God tried to kill me but he couldn't do it«. Vendar se je zahrbtna bolezen ponovila še v hujši obliki, zato se je fanatično vrgel na delo in navkljub bolečim terapijam dobesedno na smrtni postelji končal projekte, ki so ga nedvomno zapisali med nesmrtni stripovske avtorje. Vse svoje frustracije, bes, boj in nemoč je izlil na 64 straneh stripa »BAD PILLS«, katerega je končal nekaj tednov pred smrtjo z besedami: "It was important to do it! Fuck the rest!", zavedajoč se dejstva, da bo slej ko prej mrtev. V Bad Pills Svere prepleta dve fabuli, razdeljeni na več krajših epizod njegovega počutja in spopada s smrtonosno boleznijo. V prvi arogantni, zahrbtni, morilski KING CANCER hara po svetu in ugonablja nič hudega sluteče žrtve. Ta zgodba ima tudi rasističen naboj, ker je King Cancer zamorec, zato je še vedno predmet polemik med poznavalci in zbiratelji Sverrejevih del. Druga storja pa opisuje prvi kao uspešni del zdravljenja v kateri se avtor posmehuje bolezni, zato jo je poimenoval ALMOST DEAD. Profesionalno je bil Sverre zaposlen kot dizajner motivov v produkciji otroških oblačil, kjer je narisal ogromno medvedkov, zajčkov, dinosavrov in ostalih živalic, ki so krasile konfekcijo. V svojem prostem času pa je od začetka osemdesetih izdal ultra radikalni fanzin SEWER CUNT s katerim je dosegel svetovno reputacijo brezkompromisnega avtorja in provokatorja, saj so njegova dela pričala o njegovi obsedenosti z umori, mučenjem in posilstvi. Njegove stripe in risbe so objavljali vsi pomembnejši svetovni underground fanzini, niso pa ga spregledali tudi v kanadskih strip antologijah KEREPULES in COMPENDIUM COMIX skupaj z uveljavljenimi avtorji kot so Julie Doucet, Joe Matt, Mike Diana... Iz tega obdobja je njegovo znano delo DONALD FUCK ter kopica barvnih naslovnih in posterjev za norveško revijo MAD. Pomemben opus pa tvorijo hudomušne zgodbe LIL'L HITLER, v katerih se norčuje iz otroških psihopatoloških travm in kompleksov zločinskega diktatorja. Kljub stripovski strasti se je ukvarjal tudi z video produkcijo in sprodiral dva dokumentarna filma. SOMETHING NEW TO DIE FOR, film o Church of the SubGenius, je posvetil svojemu idolu Antonu La Veyu, ustanovitelju Church of Satan, katerega je brezmejno občudoval in spoštoval. NO SENSE MAKE SENSE pa prikazuje zločine zloglasnega Charlesa Mansona. Oba video filma so prikazovali na vseh pomembnejših festivalih svetovne neodvisne video produkcije. O kvaliteti filmov priča udeležba na festivalu v Iranu, kjer so prikazovanje odobrili strogi verski cenzorji. Zadnje zdihljaje življenske energije pa je uglasbil v 40 minutah CD-ja »Music to listen to when You're dead« glasbenega projekta ANUS PRESLEY, katerega je ustanovil s

svojimi frendi in snemal za Norveško založbo Jazzassin. Kurator bogatega ustvarjalnega opusa je njegov dolgoletni prijatelj in sodelavec z Norveške Jann R. Brunn, ki skrbi za to, da vsi zainteresirani založniki in fani dobivajo stripe, filme in glasbo. Delo Sverreja Helmerja Kristensena kroži po kanalih svetovne undreground scene in navdušuje nove generacije ljubiteljev brezkompromisnega stripa.

Rudolf Baloh

Rudolf Baloh je odgovorna oseba za provokativne akcije svetovno znane multinacionalne subkulturne korporacije Skirocore, ki si letos pripisuje že deseto leto delovanja. Baloh je, kot pravi, v slavo Skirocora izdal pesniško zbirko, ki naj bi po avtorjevem zatrjevanju "skenslala Prešerna s slovenskega parnasa fukiehtarske poezije." Zelo eksplicitne in sočne štirivrstičnice so že tudi prevedene v angleščino in opremljene z ilustracijami preverjenih striparsko fetišističnih avtorjev. Kot celoten skirocorovski asortiman nabavljivo preko zaupnih underground zvez.

13.brat predstavlja:

Klub Jutro, Ajdovščina

16.03. Append:X (Avstrija) + gosti

30.03. Cataract (Švica) + Paint The Town Red (Nemčija)

25.04. Children Of Fall (Švedska) + Nikad (Hrvaška) + Cubre (Italija)

Koncerti začnejo ob 21h

Entreat.

08.03. Ilirska Bistrica, MKNŽ. + Children Of Fall (Švedska)

09.03. Pula (Cro), Monte paradiso + Children Of Fall (Švedska)

23.03. Škofja Loka, Rdeča ostriga + Sabaium (Slo)

26.03. Ljubljana, + Lack (Danska)

13.04. Banja Luka (BiH) + gosti

Konec leta 2001 je za goriško založbo When the day comes Records izšla debutantska kaset mariborskih emo hardcore metalcev **Curse Of Instinct**. Na njej je 6 avtorskih pesmi, ki predstavljajo združeno silovitost hardkora in melodičnost metala. V marcu pa lahko pričakujemo izid kasete brežiških grind/death core zabavljavev **Dickless Tracy**. Na njej se bo nahajalo 20 svežih norih pesmi. Naslov albuma se glasi "Of light and darkness".

V Klubu Zagon z aktivnim ustvarjanjem proti lenobi

Brez počitka

Šempetrski Klub Zagon bo v kratkem praznoval leto delovanja. V tem času se je vanj včlanilo več kot sto petdeset mladih s cele Goriške in drugih koncev Slovenije. Gonilno silo kluba sestavlja skupina ljubiteljev športa in kulture.

V letu 2001 smo javnost presenetili z več različnimi projekti. Med temi gotovo izstopa nov goriški film *Preobrazba*, ki so ga ustvarili člani Suzana Uršič, Jure Piršič, Tomaž Cingerle in Marko Šturm. V filmu se nizajo podvigi prostega plezanja tako po naravnih plezališčih kot po stavbah, mostovih in spomenikih. Film so snemali od marca do oktobra 2001 na področju Goriške. Največ kadrov je nastalo v Novi Gorici, kjer glavni junaki plezajo po mestnih stavbah in parkirnih hišah. Dokumentarna narava filma nudi gledalcu vpogled adrenalinskega preživetja prostega časa treh domačinov, ki jim plezanje pomeni vse.

Kljub temu, da klub ni imel osnovnih finančnih zagonskih sredstev, je v kratkem pokazal javnosti svoje delo. Sprva s snemanjem komada *Otok*, ki ga ni, in kasneje še z snemanjem videospota. Komad je bil pred kratkim izbran na glasbenem natečaju Urada RS za droge in bo izšel na glasbeni kompilaciji proti mamilom. Klub je svoje delovanje nadaljeval s predstavitvami prostega plezanja mladim navdušencem v Novi Gorici, Solkanu in Šempetru pri Gorici.

Poleg različnih dejavnosti je klub javno pozval lokalno televizijo Primorka proti predvajanju filma, ki potencira razizem, ob prezigodnji uri. Televizija je poziv upoštevala. Slovenskemu predsedniku Milanu Kučanu smo ob njegovem obisku v Solkanu podaril ročno pobarvano vazico Dore Verlič. Oktobra 2001 smo sodelovali na

novogoriški prireditvi Dan brez odvisnosti. Poleg tega smo ob tednu otroka pripravili v Šempetru pri Gorici predstavitev svojih aktivnosti. Istega meseca smo v Vrtojbi soorganizirali prireditev Zagon mladih. Na predstavitev prireditvi, ki sta jo popestrili skupini Ibunge in Fjord, smo članom predstavili akcije kluba.

Predstavniki kluba smo se novembra 2001 v Ajdovščini udeležili pohoda z baklami proti zasvojenosti. Članica kluba, Suzana Uršič, je istega meseca osvojila tretjo nagrado na fotografskem natečaju Turističnega društva občine Šempeter-Vrtojba. Poleg tega se je konec preteklega leta kot režiserka uvrstila na lestvico Osebnost leta 2001 časopisa OKO. Klub je v preteklem letu organiziral tudi več dia projekcij in fotografskih delavnic. Naše članice pa so v sodelovale v gledaliških predstavah, televizijskih oddajah in različnih predstavitev.

Uspehi so nam dali nov zagon, tako da bomo v letošnjem letu vso energijo usmerili v snemanje kratkih filmov in videospotov. V načrtih pa imamo tudi nove razstave, dia projekcije in različne delavnice. Vse interesente vabimo, da se nam z idejami, sugestijami in vprašanji javijo na elektronski naslov: **zagon@email.si**.

Naj bo zagon vedno z vami!

Predsednik Kluba Zagon
David Verlič

S snemanja videospota za pesem *Otok*, ki ga ni

Mrežne spletke

Za naslednji mesec vam priporočamo obisk naslednjih spletni strani.

www.ljudmila.org/scca/platforma/

Spletna revija PlatformaSCCA, ki jo izdaja SCCA, Zavod za sodobno umetnost, se predstavlja s tretjo številko. V njej se nahajajo predvsem teoretski spisi o umetnosti izpod tipkovnic Leva Krefta, Rastka Močnika, Miška Suvakovića, Bogdana Lešnika ter Nataše Ilić in Dejana Krsića.

Ali kot piše v sami elektronski najavi revije: »V tretji številki revije se posvečamo predvsem vlogi umetnostne teorije v odnosu do umetniške prakse in družbeno kritične teorije, razmerju med teorijo in ideologijo ter umetnostjo in politiko, vprašanju kriterijev za vrednotenje sodobne likovne umetnosti ter novim načinom pisanja in metodam o sodobni likovni produkciji.«

www2.arnes.si/~ljtele24/

Rockovska zanesenjak Janez Golich in Varja Velikonja nam predstavljata svojo spletno stran, na kateri je zbrano malo morje recenzij plošč in knjig ter intervjujev z bolj ali manj znanimi glasbenimi ustvarjalci. Vsekakor pomemben elektronski arhiv za vse, ki iščete v glasbi nove avanture in ne le prehojene poti.

info.ljudmila.org in radio.ljudmila.org

Pionirji mrežnega servisa za neprofitne organizacije in »drugačne« umetniške ustvarjalce razširjajo svojo dejavnost. Pred kratkim so pognali informacijski portal Informator, na katerem lahko najdete najave dogodkov, razpisov pa tudi zanimivi teksti naj bi zašli na te strani. Vsekakor lahko sodelujete tudi sami. Sami pa lahko soustvarjate tudi radijski program radia Ljudmila. Za mrežno enakopravnost in aktivno doživljanje »netizenstva«.

Art&Co - Gorica (I)

09.-10.03. od 14h do 17h

Delavnica - tečaj osnov afriških tolkal, vodi Lucio Cosentino (Ritmi Urbani)

11.03. ob 22.00 Bratmobile (Punk Rock iz ZDA - Kill Rock Stars)

16.03. ob 22.00 Lo-Fi Sucks! italijanska indie skupina

22.03. ob 21.30 NO.I.O.C. + Trust No 1

Koncert lokalnih skupin v okviru prireditev Rawtour

Vsak večer DJ večeri - futurelectro, futurejazz, postglobal music, etno vibes

V klubu potekajo tečaji risanja, reikija, meditacije, plesa, glasbe, itd. - info tel. 0481 393212

27.02. ob 21h, Ajdovščina,

Klub KAŠ - **The Garrison**

(ZDA, Revelation Rec.)

Post hardcore-rock v stilu washingtonskih bendov (npr. Fugazi, Quicksand ali Texas is the Reason) z vplivi

angažiranega emo-pop

punka. Edini koncert v Sloveniji, prvič na turneji

Vstopnina 750 Sit.

MKNŽ Ilirska Bistrica

02.03. Broken Lock in GO.be (Črnomelj)

08.03. Children Of Fall (Švedska), Entreat (Nova Gorica)

09.03. Les Savy Fav + Mars Volta + The Apes (vsi ZDA)

15.03. Babylon Circus (Francija)

29.03. Bratko Bibič & The Madleys

21.04. 90 Day Men (ZDA)

25.04. Bottom (ZDA)

10.05. K.K.Null (Japonska)

Niowt (www.niowt.com)

28.02. Ljubljana/ Houd Dog

02.03. Ptuj/ Kolnkišta (gostje na izboru Rock Otočca)

Elvis Jackson

08.03. Postojna/ MC

09.03. Idrija/ Swenak

19.04. Nova Gorica/ Bevkov trg

Shyam (www.syham-groove.com)

23.02. Velenje/ MC

20.03. Ljubljana/ Orto bar

22.03. Maribor/ Štuk

30.03. Celje/ MC

Zaklonišče prepeva (www.zaklonisceprepeva.com)

22.02. Krško/ nova telovadnica "Zimski šrot" (+

Demolition group, Niowt)

23.02. Rogaška Slatina/ Diskoteka

02.03. Tolmin/ Tequila

10.03. Sarajevo/ Rock klub Sloga - BiH

30.03. Kidričevo/ Vital

Delavsko-punkerska univerza

Nadaljevanje predavanj 5. letnika, vsak četrtek ob 18.00 v Klubu Gromka, Metelkova mesto

07.03. Tonči Kuzmanič: Ernst Bloch: politika upanja

14.03. Joanne Richardson: Umetnost in družbena invencija

21.03. Nikolai Jeffs: Literatura in utopija

28.03. Marjan Hočevar: Arhitektura, urbanizem

04.04. Igor Lukšič: Utopistike v institucijah

11.04. Bogomir Kovač: Alternative neoliberalni

transnacionalni ekonomiji

18.04. Darij Zadnikar: Protiglobalizem in alternative

25.04. Nataša Velikonja: Emancipatorna gibanja

marginalnih skupin

Masovna

p.p.1

5000 Nova Gorica

**POŠTNINA PLAČANA PRI
POŠTI 5101 NOVA GORICA**

TISKOVINA